

НИКОЛА ВАСИЛЕВЪ РАКИТИНЪ

ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИШНИЯ МУ ЮБИЛЕЙ

Въ китното балканско селце Лъжене, скъжтано край планинския потокъ Чернишъ, се е родилъ преди 48 години сладкогласиятъ пѣвецъ на българската земя — Никола Василевъ Ракитинъ. Още като дете той обиква планината, слънцето, тревитъ, цвѣтята, волнитъ птички и палавитъ пеперудки. И заедно съ това обиква пѣснитъ, които слуша отъ майчини уста. Въ тѣхъ той долавя дивния шепотъ на златокласи ниви. Въ тѣхъ сѣща свѣжия миризъ на росни ливади. Въ тѣхъ слуша ромона на шумливи поточета и гласа на лекокрила чучулига.

Тая обичъ къмъ майчинитъ пѣсни и къмъ дивната българска земя зазвучава още отъ ранни години въ сърдцето на поета и той излива по-сетне тия звуци въ своитъ нѣжни и вдъхновенни пѣсни. Тия пѣсни ни е поднесълъ като свиденъ даръ въ двадесетъ стихотворни сборки.

Също като своя дѣдо-керванджия и като своя баща, който е кръстосалъ цѣлата ни земя, поетътъ не се спира само въ училище, дете 25 години съ трудъ и обичъ е прѣскалъ свѣтлина въ душитъ на младежъта,

а е обиколилъ всички кѣтища на нашата татковина. Той отъ сърдце се радва на вѣковнитъ букаци, на плодородната полска ширъ, на работливитъ селяци, на черноморското лѣто, на приказния Дунавъ, на любимата рѣка Вигъ, на дивния Балканъ. Затова неговитъ пѣсни лѣхатъ на българска земя. Затова въ тѣхъ е отразена всичката хубостъ на родния край, всички радости и скѣрби на нашия трудолюбивъ селянинъ. Ето какъ поетътъ самъ ни разказва чистосърдечно за своитъ пѣсни:

И въ свободнитъ си часове
нижехъ пѣсни въ звучни стихове,
кѣсахъ ги отъ своята душа,
тиха като вебри небеса,
отзивчива като горски екъ,
чиста като първи зименъ снѣгъ,
тихи пѣсни — пълни съ ароматъ
на цвѣтя, що въ родний край
растатъ.

Съ тия пѣсни Никола Ракитинъ пълни сърдцата на голѣми и малки читатели. Пожелаваме му здраве и сили — да пѣе още дълги години своитъ дивни пѣсни, въ които е съхраненъ народния духъ и въ които е скрито очарованието на майчиния свещенъ езикъ.

Ранъ-Босилекъ